

Децимація

Богдан Сушинський

В армії стародавнього Риму існувала така непорушна традиція: якщо якийсь легіон знеславив себе в бою, змити цю ганьбу він міг лише пройшовши через децимацію, тобто страту – за відліком, або за жеребом – кожного десятого.

І сталося, сталося:

Мій легіон,

Що завжди в бою

Був завзятий,

Позиції здав

І за слабкість свою

Вмиратиме кожен

Десятий.

І ось ми постали

В шерензі ганьби

І ліктор,[1]

На владі затятий,

Уже відлічив дев'ятьох,

Щоб мене

Торкнутись мечем:

"Ти – десятий!"

Хоч жеребу клятому

Віри не йму,

А мужність

Засвідчують рани,

Та смерть несподівану

Твердо прийму,

Як вміють вмирати

Ветерани.

За паморок скініння,

За рабські віки,

Безкрилий народ
І знеславлену націю,
Моє покоління,
Зведись і прийми
Належну тобі
Децимацію!

Бо хтось же
Повинен
Всекревну ганьбу
На совість
І честь свою
Взяти...
За нице хохляцтво
Й холуйське ярмо –
На кожен десятій!
На кожен... десятій!!

[1] Ліктор — помічник претора, вищого посадовця, наділеного судовою та адміністративною владою